

надежда, Магеланъ се отправилъ на северъ, за да излѣзе по-скоро отъ студениятъ води и, като достигналъ тропика, трѣгналъ отново на западъ.

Хубавото време и спокойното море подбудили Магелана да нарече новия океанъ „Тихъ“. Това название е запазено и до днесъ, макаръ че съвсемъ не се оправдава.

Повече отъ два месеца плувалъ Магеланъ по Тихия океанъ и никжде не срещналъ островъ.

Срѣдъ екипажа настѣпилъ гладъ, а съ него заедно и разни болести. Дошли до тамъ, че започнали да ядатъ кожата отъ обувката си, накисната въ вода.

Едва презъ февруарий 1521. г. мореплавателитѣ видѣли група острови, които Магеланъ нарекълъ Ладронски (острови на крадцитѣ), защото тѣхнитѣ жители окрали отъ корабитѣ на Магелана всичко, което могло да се отвлѣче.

Презъ месецъ мартъ Магеланъ достигналъ острова Зебу, където билъ приетъ много радушно отъ мѣстния вождъ, който даже приелъ християнството. Магеланъ направилъ този вождъ главенъ началникъ на всички близки острови, ала вождътъ на острова Мактанъ не искалъ да се подчини. Тогава Магеланъ решилъ да накаже непослушния вождъ, но двацитѣ излѣзли по-силни и самъ Магеланъ билъ убитъ въ боя.

Следъ смъртта на Магелана останалитѣ 115 негови другари решили да продължатъ пътя си на западъ къмъ родината. Тѣ се отправили на два кораба, но единиятъ билъ плененъ отъ португалцитѣ и само единъ корабъ продължилъ пътя си презъ Индийския океанъ подъ началството на Себастианъ Делъ-Кано. Като обиколилъ носъ Добра Надежда, корабътъ „Виктория“ влѣзълъ на 6. септемврий 1522. г. въ пристанището на Санъ-Лукаръ, изъ което излѣзълъ преди три години.

Отъ 234 души, които трѣгнали съ Магелана, върнали се само 13 души и съ тѣхъ трима диваци. Но тѣзи окжсани и измжчени мореплаватели извършили великъ подвигъ: тѣ първи обиколили земята; отправяйки се на западъ, тѣ направили пъленъ кръгъ и се върнали въ Испания отъ изтокъ.

Пристигането на кораба „Виктория“ развълнувало цѣла Испания и всичкитѣ участници въ експедицията били повижани при краля. Капитанъ Делъ-Кано получилъ въ награда